

digt i sit Forsøg, ja, jeg synes, det har været saa lidt heldigt, at jeg vil henstille, man vender tilbage til Ministerens oprindelige Forslag.

I det Lovforslag, her foreligger, staar der jo i § 1, at det skal forbydes ved Bekendtgørelse, Skiltning, Udsendelse af Beskrivelser m. m. at udbyde til Salg Genstande som tjenlige til at afbryde Svangerskab. Nu er Fosterfordrivelse en Forbrydelse efter Loven, og Forbud imod at avertere med Ting, som kun kan tjene til Iværksættelse af den Forbrydelse, er maaske — Ministeren var jo ogsaa inde paa det samme — en overflødig Ting; det maa vel være forbudt i Forvejen, men det kan jo aldrig skade, at man gentager noget, der i og for sig er godt, og for saa vidt kan man altsaa ikke gøre nogen Indvending mod, hvad der staar i § 1, det kunde man for saa vidt acceptere. I § 2 har man derimod søgt at indføre de Bestemmelser, som nu skal være vejledende eller bestemmende for, hvad Ministeren maa gøre, og her staar, at det forbydes at indføre, tilvirke, sælge eller udbyde til Salg, samlet eller delt, saadanne sundhedsfarlige Genstande, — hvis Betydning — maa antages — væsentligt — kun — at være, at de er egnede til at afbryde Svangerskab. Det, som man kan læse ud af denne Bestemmelse, er, at de har siddet i Folketingsudvalget og aset og maset for at sætte noget sammen, som skulde betyde noget, men i Virkeligheden er disse Forsøg strandet. Man kan ligefrem læse sig til, hvorledes en har sagt: væsentligt, en anden har sagt: Betydning, en tredje har holdt paa, at man maatte have: kun, en fjerde, at man ikke maatte gaa videre end: maa antages o. s. v. Man er saaledes kommet til et Resultat, som man efter min Mening egentlig ikke rigtig godt kan være bekendt at sende ud som en Lov. Det, der vel egentlig her skulde skabes, var Klarhed, men man er havnet i fuldstændig Uklarhed, og man maa i denne Forbindelse erindre, at Overtrædelse af Lovens Bestemmelser skal kunne straffes og straffes ret haardt. Hvad endelig de anvendte Ord angaar, maa man jo sige, at en almindelig Modersprøjté ikke kan kaldes for en sundhedsfarlig Genstand — man vil i alt Fald ikke kunne forbyde den —, og et svagt bøjet Rør af Metal, Kautsjuk eller Glas kan man jo egentlig heller ikke kalde for en sundhedsfarlig Genstand. Jeg gentager: Uklare Lovbestemmelser er en Vederstyggelighed. — Saa er der endelig § 3, den er ogsaa slet skrevet. Hvad vil det sige, at man kan straffes med Fængsel, dog ikke „over Fængsel

paa sædvanlig Fangekost i 3 Maaneder“? Det er meget slet Dansk. Hvis Meningen er den, at 3 Maaneders Fængsel er den højeste Fængselsstraf, som kan idømmes, bør man sige det tydeligt og helst i den Form, at man kan straffes med Fængsel i et Tidsrum af indtil 3 Maaneder. Det er ikke nogen Trykfejl i det foreliggende Lovforslag, for det samme daarlige Udtryk findes i Folketingsudvalgets Betænkning.

Mine Udtalelser vil jeg resumere derhen, at Lovgivningsmagten maa gøre sit yderste for at forhindre Anvendelse af Modersprøjtér med langt Rør, og jeg henstiller, som sagt, at man vender tilbage til det oprindelige Lovudkast. I en Sag som denne forekommer det mig ikke, der kan være nogen som helst Frygt for, at en Minister vil handle paa anden Maade end den, der efter den almindelige Opfattelse paa Rigsdagen er til Samfundets Vel, og er man endelig bange for, at en Minister skal handle i Strid hermed, kunde man jo i det oprindelige Lovforslags § 1 indsætte en Bestemmelse, gaaende ud paa, at et Forbud skal udstedes af Ministeren i Overensstemmelse med eller efter en indhentet Betænkning, eller hvad det nu skal være, fra de lægelige Autoriteter. Hertil kommer endelig, at det oprindelige Lovforslag giver Ministeren en Bemyndigelse, hvorefter Administrationen ganske anderledes let kan handle i de enkelte Tilfælde, efter som de forhaandenværende Forhold maatte gøre det ønskeligt. Men nu skal Lovforslaget jo, efter hvad det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit) sagde, henvises til et Udvalg, og dér kan vi saa komme dybere ind paa disse Spørgsmaal.

Marie Hjelmer: Jeg er ganske enig med de ærede foregaaende Talere om Betydningen af at faa sat en Stopper for Handel med og Brug af de saakaldte Modersprøjtér med langt Rør og lignende Apparater, som jo desværre bliver mere og mere brugt til at afbryde Svangerskab. Medens der efter min Mening reelt ikke er noget at indvende mod Lovforslaget, maa jeg derimod give min ærede Partifælle i det andet høje Ting Fru Elna Munch og Venstres ærede Ordfører her i Tinget (Inger Gautier Schmit) saavel som den ærede sidste Taler (Ellinger) Ret i, at formelt er der i høj Grad noget i Vejen med Lovforslaget. Ja, det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) har sandelig Ret, naar han siger, at saaledes som Lovforslaget i Øjeblikket ser ud, saaledes som det er kommet fra Folke-